

- [Qui som](#)
- [Contacta](#)
- [Publicitat](#)
- [Avís legal](#)
- [626 863 848 – WhatsApp](#)

- [Notícies](#)
 - [Actualitat](#)
 - [Cultura](#)
 - [Societat](#)
 - [Esports](#)
 - [Entitats](#)
 - [Baix Gaià](#)
- [Opinió](#)
- [Vida Social](#)
- [Entrevistes](#)
- [Reportatges](#)
- [Agenda](#)
- [El CLub](#)

Select Page

Maria Porter i Moix: “Des de que soc al món i que visc a

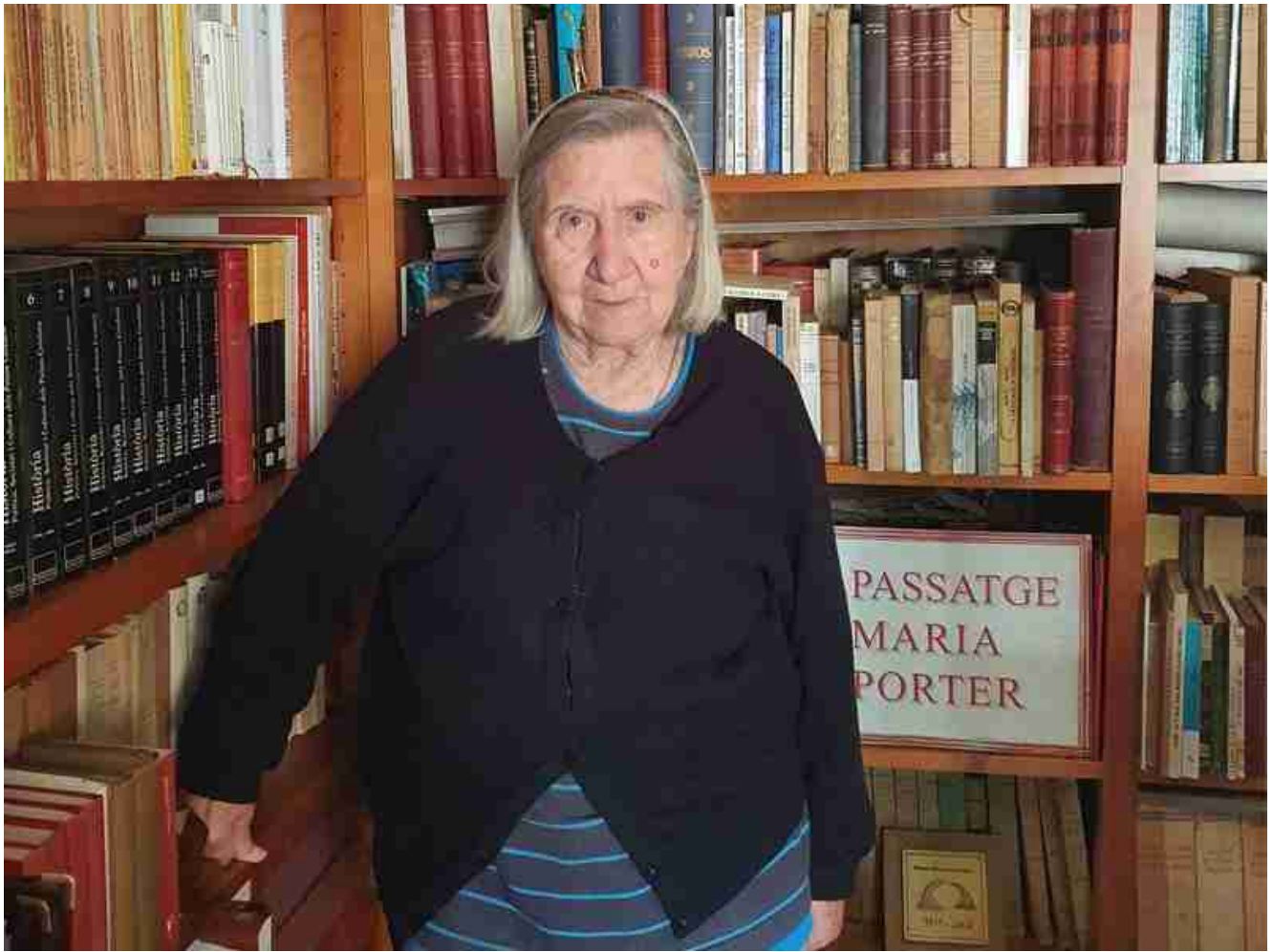
Altafulla, he intentat en tot moment aportar el meu gra de sorra”

23 maig 2021

Entrevista realitzada per **Òscar Ramírez Dolcet**

Tots els pobles tenen els seus savis i Altafulla no és orfe en aquest sentit. La nostra convidada és un pou de saviesa que ha anat omplint-se de contingut des dels seus primers dies. Vinculada tota la vida als llibres, la Maria Porter i Moix és una d'aquelles dones que han lluitat per aconseguir el lloc que ocupen a la societat. Filla de llibreters i apassionada per l'arqueologia i la història, ha dedicat tota la seva trajectòria vital a triar les millors obres per a repartir-les pel món, les ha protegit a través de col·leccions, ha sabut donar als llibres aquell rol romàntic, pedagògic, nostàlgic i enriquidor que tenen.

En un dels espais de la seva enorme biblioteca, La Maria Porter hi té la placa del passatge que fa poc li han concedit a Altafulla.

Filla adoptiva d'Altafulla i de Montblanc, té a més -des de fa pocs mesos- un passatge que porta el seu nom en aquesta vila on va arribar fa molts anys gràcies a la seva tieta. Autora de diversos llibres, coautora de tants altres i articulista a nombroses revistes i butlletins, la Maria segueix llegint a diari, viu envoltada de llibres i necessita aprendre per entendre. Camí dels 95 anys, m'atén a casa seva on rebo la seva simpatia i una bona lliçó cultural. Avui, més que fer una entrevista, he anat de nou a classe amb una professora d'excepció. I m'ha encantat.

Senyora Maria, el seu lligam amb els llibres li ve de petita, de família. El seu pare tenia la Llibreria Porter, la

Llibreria dels Set Savis i l'editorial Porter Llibres. Per tant, els tenia molt a mà els llibres...

Sí, es pot dir que el lligam amb els llibres em ve d'abans de néixer. *(somriu)*

Al començament la Llibreria era al pis on vaig néixer jo, tot i que la gent coneix l'altra que és la del Portal de l'Àngel. Aquesta casa, la del Portal, és la casa del Marquès de Barberà. Quan ell es va morir, la senyora marquesa va proposar al meu pare que anéssim allí i va ser quan vàrem remodelar tot l'edifici. La Llibreria tenia dues seccions, una on hi havia els llibres nous i l'altra, on hi havia els llibres vells, que era al mateix edifici tot i que tenia una altra sortida al carrer Canuda.

La del Portal de l'Àngel tenia un pis molt gran, enorme, i hi fèiem moltes coses com ara cursets, conferències, exposicions i, a més, hi teníem la secció on es gestionaven els llibres nous que sortien cap a moltes biblioteques del món.

No es feia gestió només de les biblioteques catalanes? Hi havia llaços amb altres països?

I tant, no ens quedàvem només a Catalunya. Hi havia, per exemple, la Biblioteca del Canadà o la del Congrés dels Estats Units. Nosaltres fèiem la selecció i els hi enviàvem.

Jo feia la selecció de les novetats tant per al públic d'aquí com per a les biblioteques estrangeres que li comentava. Cada any ens enviaven una carta dient el tipus de llibres que volien i jo, en funció de la demanda, feia el paquet de novetats per enviar-los-hi.

Què li va suposar créixer en aquest univers ple de llibres d'actes culturals...?

És la meua vida, hi vaig néixer i sempre hi he viscut. Em vaig llicenciar en Filosofia i lletres però també em vaig diplomar

en Arqueologia perquè, especialment, el que més m'interessava i m'ha interessat ha estat el camp de la història i dins d'ell, l'arqueologia.

Amb uns companys vàrem crear un Centre d'Estudis Romànics amb el que hem fet diverses publicacions.

De l'arqueologia, quin vesant li agrada més? La part documental o el treball a peu de camp que suposa estar a les excavacions?

Com no em podia dedicar a l'ofici, perquè vaig cuidar-me molts anys a la cura de la casa dels pares, vaig ser més una espectadora i una persona interessada en el tema que no pas un element actiu. Amb tot, amb uns amics vàrem fundar una associació dedicada a l'arqueologia.

Hagués volgut dedicar-me més a aquest tema però era molt difícil. A més, quan vaig començar a la universitat, era un horror com funcionava i els temes que m'interessaven a mi, mai sortien. Antropologia prehistòrica, per exemple, ni es tractava. Ara han anat sortint llibres del tema, en tinc diversos aquí...

(La senyora Porter ens ensenya diversos llibres que està llegint actualment sobre antropologia)

Ara es publiquen llibres molt bons sobre tots els temes però en aquells anys, i en algun sentit, era gairebé pecat parlar de l'antropologia. La gent jove no us en podeu fer al càrrec, però la diferència entre l'Espanya fins el 1936 i l'Espanya a partir de 1939 és abismal, un món diferent.

Ara, i fixa't si fa anys, sembla que canvia però a passos minúsculs. Canvien els criteris sobre les ciències, sobre la pròpia antropologia, han anat canviant però ha costat molts anys i de quan jo li parlo, no hi havia res de res.

El dia a dia de la Maria Porter passa per llegir però també per gaudir del seu bonic jardí on els colors i les olors conviden a fer-hi vida.

És curiós que altres ciències i matèries han tingut una evolució molt més ràpida i aquesta, que hagués hagut de créixer més ràpidament degut a la seva importància, hagi anat tan lenta.

Perquè hi ha la qüestió de la religió. L'antropologia, si te la mires estrictament des del punt de vista físic, és una cosa. Però si a sobre d'aquest estudi hi poses tot el tema religiós, hi ha un fre.

(de nou, la senyora Porter busca al seu voltant que és ple de llibres i ens en mostra un. És "L'avenir de l'homme" de Pierre Teilhard de Chardin)

Aquest que veu, en Theilard de Chardin, era un capella jesuïta que el van excomulgar des de Roma. Després la cosa va anar canviant però va costar molts anys. Mentre vaig ser a la universitat, des del curs 1945-1946 i fins el 1950-1951, res de res. Ja no perquè fos un tema que no els interessés, és que a més el consideraven un pecat.

Aquesta relació entre vostè i les lletres, de fet, s'ha mantingut sempre i en diferents vessants. L'any 1981 vostè va ser nomenada directora del Servei del Patrimoni Bibliogràfic de la Generalitat de Catalunya que s'acabava de crear llavors. Quines funcions tenia aquell servei?

A la Generalitat tenien la secció d'antiquària, que aglutina els llibres antics i col·leccions, de manera que jo em vaig dedicar a protegir-ne unes quantes. Primer fèiem el catàleg de la col·lecció i després el publicàvem.

Els feien de forma periòdica els catàlegs?

Això sortia quan es podia, perquè estava subjecte als pressupostos. No en vàrem fer gaires perquè va arribar un moment que es van acabar els diners i no se'n van fer més. Sé que hi ha un parell de col·leccions a punt, que estan preparades, però no crec que es publiquin.

Ara ja no està al càrrec del servei perquè fa bastants anys que es va jubilar i va venir cap aquí. Expliqui'm d'on ve la seva relació amb Altafulla i com va arribar-hi.

La família del meu pare és originària de Montblanc. Fins a la guerra, normalment passàvem els estius a un poble petit que es diu Figaró, a la meitat de carretera que uneix Vic i Barcelona. Eren estius llargs, des de la primavera i fins el novembre. A l'arribar la guerra, ens vam tancar tota la família a casa. Teníem la Llibreria tancada a mitges i així vam anar aguantant. I un cop acabada la guerra, els meus pares veient que el meu germà petit havia emmalaltit amb un reuma molt sever, van decidir canviar el clima humit de Figaró per

un altre més adient.

Llavors, com una de les meves tietes era la mestressa del Faristol, em van convidar a un viatge a Altafulla. Era als inicis de les excavacions dels Munts i com sabia que a mi m'interessaria, em va fer venir. El poble em va agradar molt, tot i que aquells anys era un poble molt petit, i a més tenia mar i a mi m'encanta el mar.

Això va coincidir amb el fet que teníem una masia al Montseny i va ser l'època en que la Diputació de Barcelona va adquirir tot el terreny per a fer el Parc Natural. Com la masia estava la mig i tenia molt d'espai, li van comprar al meu pare i ell, amb els diners que havia rebut, ens va donar una part a cadascuna dels cinc fills. En el meu cas, amb els diners em vaig fer aquesta casa on visc i em vaig quedar aquí. Primer hi venia a temporades però quan em vaig jubilar, ja va ser la residència fixa.

Nomenament de Maria Porter Moix com a filla adoptiva d'Altafulla (2011). Foto: Dimas Balaguer.

Em comentava que, quan va arribar a Altafulla, era molt petit. Com ha vist l'evolució del poble durant aquests anys?

Precisament estic fent un llibre sobre l'evolució d'Altafulla gràcies a l'últim arquitecte municipal. Vaja, el llibre ja està fet però l'estic corregint. Fixa't que Altafulla és un dels pobles de l'entorn que ha tardat més a canviar.

Aquí es va tenir la sort que aquest arquitecte té un criteri molt bo, perquè com es van començar a fer urbanitzacions al voltant del nucli urbà, ell va marcar unes normes de construcció que no permetia fer cases altes. Per altra banda, quan un constructor demanava els permisos per a fer una urbanització, tenia l'obligació de donar un tant per cent del terreny a l'ajuntament, i per això hi ha tantes zones verdes.

Tot això va canviar l'aspecte físic d'Altafulla en uns moments importants perquè coincidia amb el fet que moltes persones que hi tenien la seva segona residència, decidien quedar-s'hi a viure de manera permanent; o perquè van arribar famílies estrangeres, d'Anglaterra o altres països, que van buscar també el seu habitatge definitiu aquí després d'estar-s'hi una o dues temporades.

Què té Altafulla que sedueix a la gent?

És un lloc amb un clima boníssim, amb una edificació molt controlada, una mica cara però tampoc és cap disbarat. En tot cas, la gent hi arriba i s'hi va quedant. Molts jubilats s'hi ha quedat de manera definitiva quan abans hi venien de forma temporal, com el meu cas.

Per a una persona com vostè, que ha dedicat tota la vida a la cultura, la literatura i la lectura, què significa veure el món actual on, en alguns aspectes, sembla que estem anant enrere?

Si parlem del món dels llibres, veig que hi ha molts autors que escriuen i venen, de manera que soc optimista. *(riu molt)*.

Des del 2011 és filla adoptiva d'Altafulla, des del 2016 ho és de Montblanc, i ara té un carrer aquí. Què en pensa de tot plegat?

Jo sempre he intentat aportar i col·laborar. Aquí a Altafulla vaig ser una de les persones fundadores del Centre d'Estudis que, per cert, vaig presidir una temporada. I així, des de que soc al món i que visc a Altafulla, he intentat en tot moment aportar el meu gra de sorra.

626 863 848

info@altafulles.cat

Vine al nostre club!

Vols unir-te gratuïtament i gaudir de descomptes i premis?

[Som-hi](#)

Informa't abans que els altres

Si vols estar al dia de tot el que publiquem en aquesta web, apunta't aquí. No fem spam... ☐

Email

Subscriure'm

Resum Política de privacitat i protecció de dades

* **RESPONSABLE:** És el meu deure informar-lo que les dades de caràcter personal que em proporcioni omplint el present formulari seran tractades per Altafullenca de Comunicació Integral s.l. com a responsable d'aquesta web.

* **FINALITAT:** l'enviament de notícies i comunicacions d'altafulles.cat.

* **LEGITIMACIÓ:** Consentiment de l'interessat.

* **DESTINATARIS:** Com a usuari i interessat li informo que les dades que em facilita estaran ubicats en els servidors d'Automatic (proveïdor del servei de subscripcions d'altafulles.cat). Veure [política de privacitat d'Automatic.](#)

* **DRETS:** Té dret, entre d'altres, a accedir, rectificar, limitar i suprimir les seves dades. Pots obtenir informació addicional i detallada sobre Protecció de Dades i consultar la nostra política de privacitat en la nostra pàgina d' [Avís legal](#).

Segueix-nos

No et perdis tota l'actualitat d'altafulles.cat a les xarxes socials

- [Follow](#)
- [Follow](#)
- [Follow](#)
- [Follow](#)

- [Qui som](#)
- [Contacta](#)
- [Publicitat](#)
- [Avís legal](#)
- [626 863 848 – WhatsApp](#)

© 2020 Altafulles ~ info@altafulles.cat | weBDesing: [efeonce](#)
626 863 848

Envian's un WhatsApp amb el teu nom, cognom i correu electrònic i passaràs a formar part del club d'Altafulles.

És un Club gratuït i que comporta tenir accés a descomptes a certs productes, accés a algunes activitats culturals i amb la possibilitat de prendre part a sortejos per guanyar premis.

[Som-hi](#)